

Predmet: Boro Trbojević –Grubišno polje
Poslovni broj predmeta: K.V. 5/08

Glavni pretres: 10. mart 2009.
Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka Ivana Vereša

Svedok je 13.08.1991. uhapšen na raskrsnici puteva za Gornju Rašenicu i Veliku Peratovicu. Uhapsili su ga ljudi u uniformama koji su bili naoružani automatskim puškama. Među njima je prepoznao [Laza] Savatovića. Njegovog prijatelja Josipa Krajačića su pustili dok su njega zatvorili u sušaru za duvan. Ubrzo je doveden i Vlado Radošević. Kod sušare su sedeli neki ljudi iz Garešnice, ali su njih razmenili sledećeg dana. Nakon nekoliko dana njega i Vlada su prebacili u podrum i tamo se nalazio kada je bio napad na Topolovicu. Tu su im vezali oči i tukli ih. Nakon četiri, pet dana prebačeni su u zatvor u Veliku Peratovicu. Nekoliko dana uslovi su bili jako loši, ali im je Milenko Stojić dozvolio da idu u toalet. Često su prozivani i odvođeni na ispitivanje. Tražili su da prizna da je govorio da će klati Srbe. Iako to nije bilo tačno, priznao je nakon što su ga pretukli. U zatvoru je prvi put tih dana video optuženog Trbojevića. Znali su se od ranije i on mu je jednog dana rekao da će sutra ići na razmenu ali da o tome nikome ne govori. Razmenjen je 15.09.1991. zajedno sa Miškom Čepom. Nakon što je 31.10.1991. bio napad na Topolovicu Vendel Šklebek, jedan od zarobljenika, mu je ispričao kako je preživeo. Rekao mu je da je Trbojević došao, da su bačene dve bombe i da su na kraju zapucali po zarobljenicima. Nije precizirao da li se radilo o optuženom ili o upravniku zatvora. Što se se tiče optuženog, njegovi susedi su mu rekli da su ih tukli Boro Trbojević, Milenko Stojić i Branko Kosanović i drugi.

Saslušanje svedokinje Save Lakić

Svedokinja je sestra po ocu optuženog Trbojevića. Iako je rođena u Grubišnom Polju, nema saznanja šta se tamo dešavalo od avgusta do novembra 1991. godine jer je u to vreme živela u Beogradu. Nakon što su Srbi izbegli [31.10.1991.] često je viđala Boru Rekića. Bili su prijatelji, tako da je on bio čest gost u njenoj kući. Dok je razgovarao sa njenim pokojnim suprugom čula je kada je ispričao da je nakon što su se svi povukli iz sela [Velika Peratovica] zajedno sa Božom Trbojevićem pobio zarobljenike u osnovnoj školi. Tada se pričalo da je njen brat [optuženi Trbojević] ratni zločinac i Boro Rekić je rekao da to nije tačno. Očekivala je da će neko od svedoka ispričati šta se zaista dogodilo, ali kako se to nije desilo pristala je da svedoči. Spremana je da se suoči sa svedokom Rekićem.

Saslušanje svedokinje Gordane Lakić

Svedokinja je sestričina optuženog Trbojevića. Seća se da je 1991. godine njen otac u njihovu kuću doveo Boru Rekića, koga je pronašao na autobuskoj stanici. Boro je kod njih proveo mesec, dva jer nije imao kuda da ode. Tada je čula da je za njenog ujaka govorio da je jako *svilen* i da je zarobljenicima u školi davao vodu, hranu, cigarete, pričao sa njima i da on sigurno ne zna kako je to kada se ubije čovek. Takođe, ispričao je da on sa još dvojicom muškaraca ostao poslednji u selu i da su među zarobljenike bacili bombu dok je njen ujak u to vreme već bio izbegao iz sela. Boro je to tada nazvao *čišćenje*.

Saslušanje svedoka Branka Kosanovića

Svedok je pre rata živeo u Velikoj Peratovici a radio u Grubišnom Polju kao lovočuvar. U avgustu 1991. počelo je hapšenje Srba i postavljanje barikada, tako da više nije mogao da odlazi na posao. Tada se priključio TO čiji je komandant bio Rade Čakmak. Njegovi zadaci bili su izviđanje terena i pratnja do Bosanske Gradiške autobusa koji su vozili žene i decu. Nije išao u akcije hapšenja i ispitivanja zarobljenih Hrvata. Što se tiče akcije napada na Topolovicu, nije mu poznato šta se tamo tačno dešavalo. Tog dana oko podne komandant mu je rekao da povede dvojicu vojnika i da ode u izviđenje. U to vreme jedinici se priključio i optuženi Trbojević, koji je obavljao poslove oko kuhinje. Poveo je njega i krenuli su kroz šumu. Čuli su se pucnji, ali nisu znali šta se desilo. Zatim je kamionom prošao jedan čovek i oni su se sa njim vratili u selo. Prošli su kroz Topolovicu i tamo su samo videli neke žene. U toku dana dovedeni su neki zarobljenici, ali on ne zna šta se sa njima kasnije dešavalo. Nisu tačne tvrdnje svedoka Vereša da je učestvovao u njegovom hapšenju i batinjanju njegovih komšija, kao ni navodi optuženo Trbojevića da je on ispitivao zatvorenike. Ostao je u Velioj Peratovici do 31.10.1991. kada su svi napustili selo.

Komentar:

Svedok Ivan Pereš došao je radi svedočenja iz Hrvatske.

Svedokinje Gordana Lakić bila je vidno uzbuđena za vreme svedočenja. Optuženi Trbojević tokom suđenja deluje raspoloženo i rasterećeno. Njegov branilac advokatica Tomljenović ostrašćeno je izjavila da ko je ubio zarobljenike *svi znaju, svi Srbi, ali niko od njih neće da kaže*. Objašnjenje svedokinje Save Lakić zbog čega je tek sada odlučila da svedoči je neubedljivo. Može se očekivati da prilikom suočenja ove svedokinje i svedoka Rekića svako ostane pri svojoj tvrdnji.